

Arrest

nr. 310 114 van 17 juli 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn en wettelijk wordt vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 6 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op het arrest nr. 307 087 van 23 mei 2024 waarbij de debatten worden heropend en de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, haar voogd en haar advocaat A. VALCKE, loco advocaat B. SOENEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 6 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 3 februari 2023.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 28 april 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en tot het Tajiek-volk te behoren. Je bent op 31 oktober 2006 geboren in het dorp Famrika van het district Pol-e-Khomri in de provincie Baghlan, Afghanistan. Je

woonde hier tot je vertrek uit Afghanistan met je ouders, broers, zussen, stiefmoeder en grootmoeder. Je ging er sinds er 6 jaar en zeven à acht maanden naar school, waarvan vier of vijf jaar op regelmatige wijze.

Je vader werkte als chauffeur van een vrachtwagen die brandstof voor de Afghaanse overheid vervoerde. Hij werkte ook als chauffeur voor zijn baas. Omwille van het werk van je vader brachten de Taliban een viertal dagen na hun machtsovername twee dreigbrieven, gericht aan je vader, naar je huis. Enkele dagen later brachten ze een derde dreigbrief. Nog enkele dagen later brachten ze een vierde dreigbrief, waarin ook jij en je oudere broer I.(...) werden vermeld. Er stond geschreven dat jullie gearresteerd moesten worden als men je vader niet kon vinden. Jullie verwittigden je vader, die in deze periode bij je paternale tante in Mazar-i-Sharif verbleef. Hij regelde vervolgens de reis van jou en je broer. Nadien ging je vader eerst naar Pul-i-Khumri en vervolgens naar je paternale tante in Salang. Daar verdween hij spoorloos in februari of maart 2022. Na jullie vertrek verhuisde de rest van je gezin van Famrika naar Pul-i-Khumri, waar de Taliban jou, je vader en je broer nog twee keer kwam zoeken.

Je verliet tien à vijftien dagen na de machtsgreep van de Taliban samen met je broer I.(...) Afghanistan op illegale wijze naar Iran. Jullie reisden vanuit Iran op illegale wijze verder naar Turkije, waar jullie aangehouden werden. Omdat je minderjarig was, werd je vrijgelaten. Je reisde alleen verder Griekenland, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België, waar je op 6 oktober 2021 aankwam. Diezelfde dag vroeg je internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten.

Je vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de Taliban.

Je legt ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming volgende documenten neer: de taskara van jezelf en van je familieleden, je geboortebboekje, werkkaarten van je vader, documenten over het werk van je vader, de ontslagbrief van je vader, een foto van je vader aan het werk, vier dreigbrieven, een attest van een creatief therapeut, een document over je ondersteuning door Jeugdhulp, een aanmeldingsformulier voor een timeout, vragenlijst A-document, twee steunbrieven, een verslag van een mobiele interventie, een attest van een psychiater, een medisch attest, foto's van je broer in Turkije en een foto van je gezin.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat en voogd die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Uit de mails van 31 januari 2023 en 2 februari 2023 van jouw voogd en de daaraan toegevoegde documenten blijkt voorts dat je getuigt van mentale kwetsbaarheid, die een invloed zou kunnen hebben op het verloop van het persoonlijk onderhoud. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal, werd je er herhaaldelijk op gewezen dat je steeds pauze kon vragen (CGVS, p. 3, 8, 10), en werden er ook verschillende pauzes gehouden (CGVS, p. 9, 17). Je voogd gaf aan het einde van het persoonlijk onderhoud aan dat het interview goed verlopen was en er de ruimte en veiligheid was om te vertellen wat je moest vertellen. Ook je advocaat had geen opmerkingen over het verloop van het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 23-24).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van jouw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in jouw land van herkomst en van alle elementen uit jouw dossier, blijkt dat je er niet in slaagt het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie jouw land van herkomst te hebben verlaten of zulk een vrees te koesteren bij terugkeer naar jouw land. De elementen die volgens jou aan de basis van zulk een vrees of risico zouden liggen zijn immers ongeloofwaardig.

Je stelt dat je een vrees voor vervolging dient te koesteren omdat je de zoon bent van iemand die werkte als chauffeur van brandstof voor de Afghaanse overheid. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt echter dat er in het algemeen geen sprake is van een situatie waarin alle medewerkers van de voormalige overheid te maken krijgen met vervolging. De meeste mannelijke medewerkers van de voormalige overheid hebben hun functie opnieuw opgenomen in de huidige administratie. Bepaalde groepen, zoals ex-leden van het ANSF, medewerkers van het juridische apparaat etc., kunnen in sterkere mate te maken krijgen met vervolging. Vervolging van andere ex-overheidsmedewerkers hangt onder meer af van de specifieke rol of functie die iemand bekleedde, de dienst waarvoor hij werkte, persoonlijke vijandschappen, de zichtbaarheid van de functie. Je stelt dat hij met een vrachtwagen brandstof vervoerde naar Kabul dat gebruikt werd voor auto's of vrachtwagens voor de politie, het leger en de overheid en dat hij hiernaast ook chauffeur was voor zijn baas. Uit jouw verklaringen blijkt niet dat jouw vader een zichtbare of prominente rol had binnen de overheid of dat hij persoonlijke vijandschappen had (CGVS, p. 20). Je haalt aldus geen elementen aan die er op zouden wijzen dat jouw vader, louter omdat hij werkte voor de voormalige overheid, zou worden vervolgd.

Je stelt evenwel dat jouw vader werd bedreigd en dat hij daarom onderdook. Hij zou intussen verdwenen zijn. Rekening houdend met de aanwezige informatie, die geen situatie schetst waarin personen met het profiel van jouw vader vervolgd worden, kan hieraan slechts weinig geloof worden gehecht. Ook jouw verklaringen over de verdwijning van je vader overtuigen niet. Je verklaart dat hij, nadat jullie dreigbrieven van de Taliban ontvingen, bij verschillende familieleden in Afghanistan onderdook. Ten tijde van jouw vertrek verbleef hij bij je paternale tante in Mazar. Nadien verbleef hij een tijd bij je paternale tante in Pol-e Khomri, waarna hij naar je paternale tante in Salang ging (CGVS, p. 7, 20). Daar verdween hij spoorloos toen hij 's ochtends naar de tuin ging (CGVS, p. 20). Hierbij dient opgemerkt te worden dat het weinig aannemelijk is dat hij in dit dorp verdwenen zou zijn zonder dat iemand iets gemerkt had en dat hij nog zomaar zou rondwandelen in dit dorp zonder enige bescherming. Gevraagd waarom je vader nog naar buiten ging, stel je dat hij 's ochtends naar buiten ging om te wandelen omdat het weer dan goed was. Je paternale tante zou namelijk in een dorp wonen waar de Taliban geen aanwezigheid hebben of er wel rondliepen, maar niet altijd waren (CGVS, p. 21). Dat je vader ondanks de rechtstreekse bedreiging van de Taliban toch gewoonweg in het dorp waar zijn zus woonde ging rondwandelen zonder enige bescherming komt weinig aannemelijk over, te meer omdat hij jou en je broer hiervoor het land uitgestuurd had. Gevraagd waarom je vader zelf niet uit Afghanistan vertrokken was, stel je dat hij had gezegd zo snel mogelijk naar jullie te komen en dat je denkt dat hij daarom naar Salang ging, omdat hij naar Kabul wilde gaan (CGVS, p. 21). Jij en je broer zouden echter meteen na de bedreigingen uit Afghanistan vertrokken zijn (CGVS, p. 19), terwijl je vader een viertal maanden na jullie vertrek nog steeds in Afghanistan zou gebleven zijn (CGVS, p. 6, 14). Dat je vader nog dermate lang in Afghanistan zou zijn gebleven na jullie vertrek en hij zonder enig spoor verdwenen zou zijn, komt dan ook weinig aannemelijk over. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de huidige situatie en verblijfplaats van jouw vader toon je de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens jouw verklaringen bevindt niet aan.

Wat jouw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen met bepaalde profielen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Het loutere feit dat je een familielid bent van een chauffeur van brandstof voor de overheid, waarvan je a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken.

Het is aldus aan jou om aan te tonen dat je vervolging zou dienen te vrezen. Je haalt echter geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aan ten aanzien van jou of jouw familie. De dreigbrieven die je familie ontvangen zouden hebben zijn namelijk niet geloofwaardig.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat documenten als dreigbrieven en de ontslagbrief van je vader (document 6 en 8) eenvoudig na te maken zijn. Zoals uit bijgevoegde objectieve informatie blijkt, hebben Afghaanse documenten weinig bewijswaarde, daar ze makkelijk op niet-reguliere wijze te verkrijgen zijn, zowel in als buiten Afghanistan. Valse documenten zijn amper te onderscheiden van authentieke. Daarnaast zijn de documenten in kwestie foto's of kleurenkopieën van deze documenten, waardoor de echtheid ervan niet kan worden nagedaan. Deze documenten hebben dan ook enkel bewijswaarde voor zover ze overeenstemmen met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is.

De manier waarop jullie de dreigbrieven ontvingen, komt namelijk weinig overtuigend over. Hoewel de Taliban naar je vader op zoek zouden zijn geweest, zouden ze deze namelijk persoonlijk aan je moeder hebben overhandigd aan de deur van jullie huis. Wanneer je moeder hen gezegd zou hebben dat je vader er niet was, zouden ze vervolgens terug vertrokken zijn. Ook wanneer ze naar de verblijfplaats van jou en je broer vroegen en ze zei dat jullie er niet waren, zouden deze Taliban terug vertrokken zijn na het afgeven van een nieuwe dreigbrief. Deze gang van zaken komt weinig aannemelijk over (CGVS, p. 18; 22. Dat deze personen die het op je vader, je broer en jezelf gemunt zouden hebben niet eens zouden proberen om jullie in het huis te komen zoeken, komt namelijk niet geloofwaardig over. Het is hierbij ook opmerkelijk dat je verklaart dat je bij het afgeven van de laatste dreigbrief jezelf had verstopt (CGVS, p. 22). Nochtans hadden de Taliban je naar eigen zeggen tot dan nog niet bedreigd (CGVS, p. 16).

Daarnaast stemmen je verklaringen ook niet overeen met de inhoud van deze dreigbrieven, die in feite arrestatiebevelen en oproepingsbrieven blijken te zijn. Je verklaart dat in de eerste drie, waarvan de eerste twee gelijktijdig werden overhandigd, enkel sprake was je vader en dat jij en je broer slechts in de laatste, vierde dreigbrief werden vermeld (CGVS, p. 16). Uit de vertaling van deze dreigbrieven (document 8) blijkt echter dat ook in de derde brief jij en je broer al vermeld werden. Jullie zouden zich namelijk moeten melden als je vader niet aanwezig was. Dit staat dan ook haaks op je verklaringen en ondermijnt de geloofwaardigheid van je problemen met de Taliban. Wanneer je met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd, stel je dat je oudste broer de vierde brief las en daarop zijn eigen naam en die van jou zag en dat jullie de andere brieven niet gezien of gelezen hebben. Gevraagd waarom jullie de eerdere brieven niet gezien of gelezen hadden, stel je dat je broer de vierde brief in jouw aanwezigheid las en dat hij de andere misschien wel heeft gelezen, maar niet in jouw aanwezigheid (CGVS, p. 23).

Dit vergoelijkt echter geenszins jouw onwetendheid over de inhoud van deze derde brief. Bovendien verklaarde je eerder dat na het lezen van de vierde brief jullie naar je vader gebeld zouden hebben, die ervoor zorgde dat jullie de volgende dag konden vertrekken (CGVS, p. 19). Indien jullie drie dagen eerder al een identieke brief ontvangen zouden hebben, zou het dan ook logisch zijn geweest dat jullie ook drie dagen eerder vertrokken zouden zijn. Bovendien had je ook na je vertrek nog met verschillende familieleden contact en had je dus kunnen vragen naar de inhoud van deze dreigbrieven (CGVS, p. 6). Jouw uitleg kan aldus geen afdoende verklaring vormen voor je verklaringen die tegenstrijdig zijn met de inhoud van het document. Dit doet dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van je asielrelaas.

Voorts werden deze brieven ook maanden voor de val van Pol-e Khomri op 10 augustus 2021 (<https://www.theguardian.com/world/2021/aug/10/taliban-fighters-capture-afghan-city-at-strategic-junction-north-of-kabul>) uitgegeven. De brieven dateren namelijk van 08/10/1442, 14/10/1442, 17/10/1442 en 20/10/1442 in de islamitische Hijra-kalender wat overeenkomt met respectievelijk 20 mei 2021, 26 mei 2021, 29 mei 2021 en 1 juni 2021. Deze data van uitgifte klemmen dan ook volledig met je verklaringen dat je een dag na het ontvangen van de laatste brief vertrokken zou zijn (CGVS, p. 19) en dat dit in augustus 2021 zou zijn geweest (Verklaring DVZ, punt 33). Deze vertrekdatum wordt eveneens bevestigd tijdens het persoonlijk onderhoud wanneer je stelt ongeveer twee maanden onderweg te zijn geweest (CGVS, p. 14), aangezien je op 6 oktober 2021 je verzoek om internationale bescherming indiende. Er zit dus een verschil van enkele maanden tussen de data op de brieven en jouw verklaringen hierover.

Bovendien dienden deze brieven om je vader, jou en je broer op te roepen om zich te melden bij een kantoor in Pol-e Khomri-stad dat onderdeel vormde van het ministerie van binnenlandse zaken van het Islamitisch Emiraat van Afghanistan. Zoals eerder gesteld, bevond Pol-e Khomri zich in mei 2021 echter nog onder controle van de Afghaanse regering, waarvan de val pas in augustus 2021 zou plaatsvinden. Het is dan ook volstrekt onaannemelijk dat jullie door een officiële Talibanadministratie zouden worden uitgenodigd in de stad, als deze Talibanadministratie daar op dat moment nog helemaal niet bestond. In datzelfde verband is het weinig aannemelijk dat de ontslagbrief (document 6) op 12/01/1443 werd opgesteld, wat overeenstemt met 21 augustus 2021, slechts enkele dagen na de val van Kabul op 15 augustus 2021 (<https://www.theguardian.com/world/2021/aug/15/the-fall-of-kabul-a-20-year-mission-collapses-in-a-single-day>). Dat de Taliban zo snel na hun machtsovername de moeite genomen zouden hebben om je vader te ontslaan en deze brief, met reeds aangepaste hoofding, verstuurd zouden hebben met de vraag om hem te arresteren en hem aan de inlichtingendiensten te overhandigen, komt dan ook uiterst bevreemdend over. Dat de inhoud van deze brieven tegenstrijdig zijn met je eigen verklaringen en met de algemene informatie haalt de geloofwaardigheid van je problemen met de Taliban dan ook verder onderuit.

Daarnaast gaf je zowel tijdens je registratie als tijdens je interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een andere versie van de feiten. Bij je registratie verklaarde je namelijk dat je dorp Famrika door de Taliban werd ingenomen en ze er de jongeren probeerden te rekruteren. Daarom zou je vader jou en je broer naar Pol-e Khomri gestuurd hebben. Toen dat de problemen niet oploste, zou hij jullie het land uit gestuurd hebben

(Fiche MENA, p. 3). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde je daarentegen dat je bij je vertrek door een chauffeur in Famrika werd opgehaald en dat jullie met hem tot in Kabul reisden, waarna jullie je reis verder zetten (CGVS, p. 19). Ook maakte je geen enkele melding van rekruteringspogingen door de Taliban. Tijdens je interview bij DVZ stelde je dat je vader met zijn werk voor de overheid moest stoppen en de Taliban moest vervoegen. Als hij dat niet zou willen zou hij ook jou en je broer naar hen kunnen sturen om met hen samen te werken (Vragenlijst CGVS). Ook hier dient opgemerkt te worden dat je tijdens het persoonlijk onderhoud geen enkele melding maakte van dergelijke rekruteringspersonen. Ook de neergelegde dreigbrieven (document 8) maken enkel melding dat je vader zich moest aanmelden en dat hij gearresteerd moest worden. Dat je dergelijke inconsistente verklaringen aflegt over de essentie van je asielrelaas doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Ten gevolge van bovenstaande vaststellingen moet geconcludeerd worden dat je zowel de problemen van je vader als die van jij en je broer niet aannemelijk hebt gemaakt en dat er dus geen geloof kan gehecht worden aan jouw verklaringen over deze gebeurtenissen. Deze kunnen dan ook niet het voorwerp uitmaken van een risicoanalyse in het licht van een nood aan internationale bescherming

Wat betreft jouw psychologische problemen, die door verschillende documenten gestaafd worden (documenten 9-12, 14-16), dient opgemerkt te worden dat deze niet veroorzaakt worden door vervolging die je in het verleden zou hebben meegemaakt. De verschillende attesten geven aan dat deze hoofdzakelijk veroorzaakt worden door je onzekere situatie, de interacties met medebewoners in het opvangcentrum, de situatie van je broer in Turkije, de verdwijning van je halfbroer, de situatie van je achtergebleven familieleden in Afghanistan en de verdwijning van je vader. Wat deze laatste elementen betreft dient echter opgemerkt te worden dat de problemen die je gezin gekend zou hebben omwille van het werk van je vader en de verdwijning van je vader niet aannemelijk zijn. Uit deze attesten blijkt dan ook niet dat jouw psychologische problemen veroorzaakt zouden zijn door vervolging die je hebt ondergaan.

Het CGVS benadrukt dat bij deze beoordeling rekening wordt gehouden met de inherente kwetsbaarheid van minderjarigen en in het bijzonder minderjarigen met psychische problemen. Er kan evenwel noch uit de beschikbare informatie noch uit de door jou aangebrachte elementen in concreto besloten worden dat je in geval van terugkeer in een situatie zal terechtkomen die gelijkgesteld kan worden aan vervolging. Wat dit betreft kan eveneens verwezen worden naar het feit dat je in geval van terugkeer terecht kan bij je familiaal netwerk en opgevangen wordt in een vertrouwde omgeving, wat je herintegratie vergemakkelijkt.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Je laat ook na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een

reëel risico als gevolg van willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c)

niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzaadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke

sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden

zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot bijna vijftienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien ben je in totaal meer dan 6 jaar naar school gegaan in Afghanistan, waarvan vijf jaar op regelmatige basis, en heb je momenteel regelmatig contact met je familie (CGVS, p. 6). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door jou neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Jouw identiteit, nationaliteit en die van je familieleden worden in deze beslissing namelijk niet betwist. Ook het werk van je vader, waarover je talrijke documenten neerlegt, wordt in deze beslissing niet betwist. Dat je broer zich in Turkije bevindt, staat evenmin ter discussie. De overige documenten werden eerder in deze beslissing besproken.

De opmerking op de notities van het persoonlijk onderhoud kan evenmin bovenstaande vaststellingen wijzigen. Het gaat namelijk om een correctie van een typfout, waarvan de gecorrigeerde interpretatie niet wordt betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: “Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

3. Verzoekschrift

3.1. In een enig middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag, van de rechten van het kind, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het proportionaliteitsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker belicht vooreerst zijn kwetsbaar profiel. Zo was hij 14 jaar toen hij uit Afghanistan vertrok en als niet-begeleide minderjarige in België aankwam. Tevens heeft hij een ernstige psychologische problematiek. De door hem bijgebrachte medische stukken getuigen van PTSD, suïcidaal gedrag en automutilatie waarvoor hij medicatie neemt en opvolging noodzakelijk is.

Vervolgens bespreekt hij de feiten die zich hebben voorgedaan voor zijn vertrek. Hij geeft hierbij aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Voorts gaat verzoeker in op het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming omwille van een (toegeschreven) verwestering. Hij geeft een uitvoerig analytisch en theoretisch betoog weer naar aanleiding van relevante landeninformatie en rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Hij gaat hierbij in op zijn situatie en stipt aan: *“Dat verzoeker zich daarenboven in een kwetsbare positie bevindt omwille van zijn jonge leeftijd, evenals het gegeven dat hij als minderjarige (14 jarige), Afghanistan heeft verlaten en sedertdien in “Westerse” landen verbleef.*

Hij verblijft dus enige tijd in Europa. Verzoeker is nog steeds minderjarig, hij is deels buiten Afghanistan opgegroeid.

Verzoeker gaat naar de Okan klas en doet studentenjobs. Hij werkte als student in de Volvo fabriek. Hierdoor spreekt verzoeker al een aardig woordje Nederlands.

Verder gaat verzoeker graag sporten, gaan uitstapjes doen met zijn voogd en buddy (en hun gezin).

Verzoeker is erg graag gezien door de voogd, leerkrachten, begeleiders en andere hulpverleners.

Hij participeert actief in samenleving ondanks zijn moeilijkheden.

De voogd wenst pleegouder te worden van verzoeker en de procedure werd hiertoe opgestart.

Verzoeker voelt zich één met de Belgische maatschappij alwaar hij alle kansen grijpt en steeds hulp zoekt waar nodig.

Verzoeker legde reeds stavingsdocumenten hiervan voor tijdens zijn interview.”

Hij meent dat hij minstens als westers zal worden bestempeld bij terugkeer naar Afghanistan door het lang verblijf in België en dat op het meest cruciale moment in de ontwikkeling van een kind.

Tevens wijst hij erop dat hij over een beperkte intellectuele capaciteit beschikt door weinig scholing en een psychologische problematiek kent waardoor hij bij terugkeer als verdacht zou kunnen overkomen in de ogen van de taliban, dat hij afkomstig is uit Baghlan en tot de etnische minderheidsgroep Tadzjiken behoort, en dat hij familieleden heeft die werkten bij de voormalige Afghaanse overheid. Verzoeker haalt landeninformatie aan ter ondersteuning van zijn betoog.

Verder verwijst verzoeker naar de algemene humanitaire situatie, de socio-economische omstandigheden en de veiligheidssituatie in Afghanistan.

Doorheen zijn verzoekschrift verwijst verzoeker via consulteerbare weblinks naar landeninformatie en rechtspraak.

3.2. Ter ondersteuning van het verzoekschrift voegt verzoeker e-mailcorrespondentie van zijn voogd aan het CGVS (stuk 2).

4. Nota met opmerkingen

Op 11 juli 2023 ontvangt de Raad vanwege de verwerende partij een nota met opmerkingen, overeenkomstig artikel 39/72, §1 van de Vreemdelingenwet waarbij zij volhardt in haar beslissing en antwoordt op het verzoekschrift.

De Raad verwijst hierbij naar wat wordt gesteld onder punt 2.

5. Aanvullende nota's

5.1. Op 6 mei 2024 maakt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een eerste aanvullende nota over waarin hij verwijst naar nieuwe en recente bronnen aangaande de algemene (veiligheids)situatie in Afghanistan, waaronder de EUAA *"Afghanistan Country Focus"* van december 2023.

Tevens gaat hij dieper in op zijn vrees voor vervolging omwille van (gepercipieerde) verwestering. Verzoeker benadrukt dat hij al bijna 3 jaar in België is en binnenkort 18 jaar wordt. De afgelopen 3 jaren (15 – 18 jaar), zo stelt hij, waren belangrijk voor zijn vorming en ontplooiing. Hij wijst er ook op dat hij intrinsiek is veranderd. Tevens beschikt hij over een goed netwerk in België, maakt hij deel uit van het gezin van zijn voogd en is hij hier werkzaam. Daarnaast geeft verzoeker mee dat zijn sociaal netwerk in Afghanistan wankel staat.

Verder zet verzoeker zijn integratie in de Belgische maatschappij in de verf waarbij hij onder meer benadrukt dat hij vloeiend Nederlands spreekt, vrienden heeft (zowel jongens als meisjes) en hij zich goed inzet op school en bij andere activiteiten. Hij stelt dat hij de Belgische regels en de Belgische gewoonten leerde en dat religie één van de eerste zaken is die op de achtergrond verdween: hij heeft geen tijd of interesse meer om de islam te praktiseren. Ook onderstreept verzoeker zijn psychologische kwetsbaarheid.

Bij deze aanvullende nota legt verzoeker volgende bijkomende stukken neer:

- handboek bijzondere opleiding Jeugdrecht, Opleiding van de Orde van Vlaamse Balies, 2019-2020 (stuk 5);

- foto's schoolactiviteit (stuk 6);
- foto met begeleidster (stuk 7);
- foto's met de kinderen van zijn voogd (stuk 8).

5.2. Op 16 mei 2024 maakt verzoeker een tweede aanvullende nota over samen met een medisch attest van de kinder- en jeugdpsychiater van 6 mei 2024 waarin wordt beschreven dat hij kenmerken heeft van een posttraumatische stressstoornis in de vorm van recidiverende onaangename dromen, wisselende gemoedstoestanden en verstoring van de slaap en dat hij hiervoor medicatie krijgt (stuk 9), een psychologische attest dat verzoekers posttraumatische stressstoornis bevestigt en stelt dat hij in behandeling is (stuk 11), verschillende getuigenissen van zijn buddy op school en de leerlingenbegeleider (stukken 12 en 13), foto's van verzoeker en het gezin van zijn voogd (stuk 10) en foto's van verzoeker tijdens jongerenactiviteiten in België (stuk 14).

5.3. De verwerende partij maakt op 3 juli 2024 overeenkomstig voormeld artikel een aanvullende nota over waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt. Zij verwijst via consulteerbare weblinks naar:

- EUAA *"COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van 4 november 2022;
- EUAA *"Afghanistan: Security Situation"* van augustus 2022;
- EASO *"Afghanistan Country Focus"* van januari 2022;
- EUAA *"Country guidance: Afghanistan"* van mei 2024;
- EUAA *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"* van augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report *"Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City"* van augustus 2020;
- EUAA *"Afghanistan: Targeting of individuals"* van augustus 2022;
- UNAMA *"Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan"* van juni 2023;
- COI Focus *"Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban"* van 14 december 2023;
- EUAA *"COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van 2 februari 2024.

5.4. Op 9 juli 2024 maakt verzoeker een derde aanvullende nota over samen met een arbeidscontract waaruit blijkt dat hij sinds 24 juni 2024 als jobstudent werkt in de bakkerij Paul (stuk 15). Er wordt herhaald dat verzoeker beschikt over een uitgebreid netwerk in België, zoals de voogd met zijn gezin, zijn leerkrachten, vrienden en collega's. Tevens geeft verzoeker aan dat hij heden een lief heeft in België, een meisje van Afghaanse herkomst, die geen hoofddoek draagt en geen strenge moslima is. Ze zijn amoureuus met elkaar verbonden zonder gehuwd te zijn, hetgeen door de taliban wordt veracht. Verzoeker voegt foto's, waaronder één waarbij ze elkaar zoenen (stuk 17). Verder is er nog een handgeschreven brief van zijn vriendin die verklaart 16 jaar oud te zijn, al 9 maanden samen te zijn met verzoeker en echt veel van hem te houden (stuk 16). Tevens wordt zijn psychologische kwetsbaarheid nog eens aangehaald.

5.5. Ter terechtzitting legt verzoeker een vierde aanvullende nota neer samen met zijn schoolrapport van juni 2024, waaruit blijkt dat hij met succes zijn OKAN-schooljaar heeft afgerond. Daar hoort ook een attest bij dat bevestigt dat hij met succes het programma Mind-Spring Junior heeft gevolgd (stuk 18).

6. Voorafgaand

6.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

6.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Consistentie, voldoende detaillering alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade

betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

7.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Geneve tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van boven-bedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

7.2. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift, zijn aanvullende nota's en ter terechtzitting, onder meer, naar zijn (gepercipieerde) verwestering en de daaruit voortvloeiende vrees om bij een terugkeer naar Afghanistan te worden vervolgd door de taliban, die hem zullen beschouwen als een ongelovige. Verzoeker benadrukt dat hij in Europa, in casu België, is toegekomen als minderjarige en wijst op zijn verblijf alhier, waar hij een belangrijk deel van zijn vormende jaren heeft doorgebracht. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (een toege-schreven) verwestering.

Er is dus nood aan een toekomstgerichte beoordeling van de vervolgingsvrees wegens verzoekers verblijf in Europa. Het is immers een algemeen principe dat bescherming niet alleen moet worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

7.3. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, kan de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Hibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de facto-administratie evolueert naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de de-facto-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt zij daartoe ook het

'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal de facto-staatsinstellingen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De de facto-talibanregering, evenals de provinciale de facto-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 41 ev.). Verder zijn laster en ongefundeerde kritiek op de de facto-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kaboel verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en een baard (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om te worden begeleid door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het de facto-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 95, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en '*hudud*'- en '*qisas*'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft '*zina*' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. '*Zina*' is één van de '*hudud*'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare

gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation", augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een de facto-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat de taliban een zeer 'soepele' bewijsstandaard hanteren. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds voorafgegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de de facto-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt gecontroleerd door controleurs van de MPVPV, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 20). Volgens dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook van personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons wordt bekeken (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 december 2021 in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheids-medewerkers, maar ook activisten, journalisten,

intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 50-51). Niettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen oproepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteits-docenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij zouden worden behandeld bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 53-55; *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *“Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban”* van 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *“Afghanistan: targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe de facto-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in het land waarnaar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *“Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban”* van 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als “verwesterd” worden gezien, kunnen worden bedreigd door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “verraders” of “ongelovigen”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit de voorliggende objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele en/of sociale normen, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, de regio van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de gedragingen van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijding in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat zij in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA Country Guidance wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA bijtreden (EUAA "Country guidance: Afghanistan", mei 2024, p. 57-61).

7.4. In deze zaak blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker, die is geboren op 31 oktober 2006, Afghanistan eind augustus 2021 op veertienjarige leeftijd heeft verlaten. Vervolgens reisde hij samen met zijn broer I. vanuit Iran op illegale wijze naar Turkije waarna hij alleen verder reisde via Griekenland, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België. Op 6 oktober 2021 diende hij, nog steeds veertien jaar oud, hier een verzoek om internationale bescherming in. Verzoeker kreeg toen, gelet op zijn minderjarigheid, een voogd toegewezen. Hij werd bij de Dienst Vreemdelingenzaken gehoord op 7 april 2022 (vragenlijst CGVS; verklaring DVZ). Het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS vond plaats op 3 februari 2023 waar hij mede werd bijgestaan door zijn voogd. De bestreden beslissing dateert van 28 april 2023.

Momenteel is verzoeker zeventien jaar oud, is hij bijna drie jaar afwezig uit Afghanistan en verblijft hij bijna drie jaar in België.

In de mate dat verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan in augustus 2021 opgroeide in de Afghaanse gebruiken, waarden en normen zoals ze bestonden voor de machtsvername door de taliban en daar als veertienjarige deels door was gevormd, brengt verzoeker heden echter een heel significante periode in zijn vormende jaren, die essentieel zijn voor zijn sociale ontwikkeling, in Europa door. Gelet op zijn jonge leeftijd bij aankomst in België, in casu veertien jaar oud, speelt een groot deel van verzoekers puberteit en adolescentie, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, zich af in België, een geseculariseerde samenleving.

7.5. Daar verzoeker onder voogdij staat tot 31 oktober 2024 en heden nog als minderjarige wordt beschouwd, moet bij de beoordeling van zijn beschermingsverzoek rekening worden gehouden met het beginsel van het hoger belang van het kind, zoals bepaald en verankerd in het Unierecht op grond van artikel 24, lid 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), dat luidt als volgt: *"Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging."*

Deze bepaling geeft kinderen het recht hun belangen te zien beoordeeld worden en als primaire overweging in rekening genomen te worden bij alle beslissingen die hen direct of indirect raken. Artikel 24, lid 2 van het Handvest is van toepassing op alle kinderen, inclusief verzoekers om internationale bescherming.

Bij de beoordeling van het hoger belang van het kind in een procedure voor internationale bescherming moet met name terdege rekening worden gehouden met het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van het kind – waartoe zijn gezondheid, zijn gezinssituatie en zijn opvoeding behoren – en met overwegingen van veiligheid.

In deze bepaalt artikel 48/6, § 5, c) van de Vreemdelingenwet dat de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming op individuele basis moet plaatsvinden en rekening houdt met onder meer de leeftijd van de verzoeker, teneinde te beoordelen of op basis van zijn persoonlijke omstandigheden, de daden waaraan hij is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld, met vervolging of ernstige schade overeenkomen. Zoals reeds vermeld, in dit verband preciseert artikel 48/3, § 2, 2de lid, f) van de Vreemdelingenwet dat een dergelijke daad van vervolging onder meer de vorm kan aannemen van een daad *"van kindspecifieke aard"*.

Uit dit alles volgt dat, wanneer de persoon die om internationale bescherming verzoekt minderjarig is, er in het kader van een individuele beoordeling van diens verzoek om internationale bescherming noodzakelijkerwijs rekening moet worden gehouden met het hoger belang van deze minderjarige. Er kan niet worden beslist over een verzoek om internationale bescherming ingediend door een minderjarige, zonder het hoger belang van deze minderjarige in het kader van een individuele beoordeling concreet te hebben vastgesteld (HvJ 11 juni 2024, C-646/21, K.L., pt. 72-84).

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een minderjarige niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat de minderjarige zou lopen, ongeacht de vrees van de minderjarige. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van de minderjarige – zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau – het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van de minderjarige en het effect van de schade op de minderjarige verergeren (UNHCR, “*Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*,” 22 December 2009”, § 11-12)

7.6. Volgens de bestreden beslissing heeft verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud geen concrete elementen aangehaald waaruit zou blijken dat hij in geval van terugkeer dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. De verwerende partij stelt dat verzoeker tot bijna vijftienjarige leeftijd in Afghanistan heeft verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en was gevormd naar de Afghaanse waarden en normen, dat hij in totaal meer dan zes jaar naar school is gegaan in Afghanistan waarvan vijf jaar op regelmatige basis en dat hij nog regelmatig contact heeft met zijn familie (NPO, p. 6) waardoor niet wordt aangenomen dat verzoeker vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen of dat hij deze zich niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Verzoeker betwist in het verzoekschrift, in zijn aanvullende nota's en ter terechtzitting deze analyse en wijst daarbij op het bestaan van een aantal risicobepalende omstandigheden.

De verwerende partij was niet aanwezig ter terechtzitting zodat de Raad in deze verwijst naar wat wordt gesteld onder punt 2.

Er wordt onderstreept dat de beoordeling van de door verzoeker aangehaalde vrees om als verwesterd te worden beschouwd is gebaseerd op verzoekers verklaringen tijdens een persoonlijk onderhoud dat plaatsvond op 3 februari 2023 en dat de Raad gehouden is een volledig en ex nunc onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden te voeren, wat impliceert dat hij zowel de elementen moet onderzoeken waarmee de verwerende partij rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als deze die zich hebben aangediend nadat de verwerende partij de beslissing heeft vastgesteld (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, *Serin Alheto tegen Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, pt. 106-113). In dit geval ligt er meer recente en vollediger landeninformatie voor, zoals in punt 7.3 uiteengezet, dan ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing in april 2023. Ook moet rekening worden gehouden met verzoekers persoonlijke situatie die sinds het nemen van de bestreden beslissing is geëvolueerd.

7.7. In casu werd hierboven reeds vastgesteld dat verzoeker als niet-begeleide minderjarige is aangekomen in België begin oktober 2021 en dat hij veertien jaar oud was toen hij uit Afghanistan vertrok.

Wat betreft de invulling van verzoekers verblijf in België, en bij uitbreiding in Europa, heeft verzoeker in het kader van zijn onderhavig verzoek om internationale bescherming tal van documenten neergelegd afkomstig van verschillende personen en instanties die de omstandigheden van zijn verblijf in België schetsen en waaraan bewijswaarde wordt gehecht (zie stukken in AD CGVS, verzoekschrift, verzoekers aanvullende nota's, alsook de verklaringen ter terechtzitting).

Hieruit blijkt dat verzoeker sinds zijn aankomst in België OKAN-onderwijs volgt, dat hij in juni 2024 met succes heeft afgerond, hoewel hij als analfabete leerling aan zijn OKAN-traject is begonnen (stuk 18). Immers, hoewel verzoeker zes jaar naar school ging in Afghanistan, verklaarde hij ook dat hij geen Dari kon lezen of schrijven (NPO, p. 10-11). Zijn OKAN-leerkracht geeft mee dat hij na OKAN al tal van plannen voor de toekomst heeft en heel wat ambitie. Zo wil hij later graag schilder worden en een knelpuntberoep uitoefenen om zo zijn steentje te kunnen bijdragen aan de maatschappij. Verzoeker bevestigt ter zitting dat hij in september aan een schilderopleiding wil beginnen. Zijn OKAN-leerkracht, OKAN-coördinator en de leerlingenbegeleider benadrukken elk in een brief het parcours dat verzoeker heeft afgelegd (stukken 12 en 13). Zij omschrijven verzoeker als zeer behulpzaam, respectvol, plichtsbewust en eerlijk. Hij heeft ook een positieve invloed op de klassfeer en is graag aanwezig op activiteiten binnen en buiten de school (zie ook stukken 6, 7, 14). Hij maakt contact met leeftijdsgenoten, ondanks leeftijd, geslacht, religie of cultuur. Hij werkt samen met alle leerlingen en aanvaardt het gezag van alle leerkrachten ongeacht geslacht, gender of

geaardheid. Zijn doorzettingsvermogen wordt bewonderd. Uit verschillende foto's die verzoeker bij zijn aanvullende nota's voegt blijkt dat hij aan diverse jongerenactiviteiten deelneemt in het gezelschap van een gemengde vriendengroep.

In een één op één gesprek rond relaties en grenzen stellen, kan en durft hij heel open te communiceren rond dit thema. Op taalvlak heeft verzoeker grote sprongen gemaakt, hij kan diepgaand in gesprek gaan en meervoudige zinnen maken in het Nederlands, alsook grappen maken.

Ter terechtzitting legt verzoeker zijn verklaringen grotendeels in het Nederlands af. Verzoeker heeft verder, volgens zijn leerlingbegeleider, enorme stappen gezet in het communiceren van emoties, het signaleren van problemen en het voeren van emotionele gesprekken.

Naast integratie via school, toont verzoeker zich volgens zijn leerlingbegeleider ook buiten de schooluren gemotiveerd om te integreren. Zo werkte hij als jobstudent in de Colruyt en zal hij in de zomer van 2024 deelnemen aan de integratiecursus Parkoer in Gent (stuk 13). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker ook als schoonmaker bij Volvo heeft gewerkt (NPO, p. 5). Heden werkt hij als interimkracht bij de bakkerij Paul (stuk 15).

Verzoeker heeft een buddy die zichzelf identificeert als een queer persoon. Deze buddy was tevens reeds sinds eind 2021 zijn OKAN-leerkracht. Zij verklaart dat dit voor hem heel normaal is en dat hij van mening is dat iedereen mag houden van wie hij wil. Als iemand in de klas een mopje maakt over homo's, zal verzoeker vragen om ermee te stoppen. Hij maakt aan de klas heel duidelijk dat deel uitmaken van de LGBTQIA+ gemeenschap normaal is in België. Verder verduidelijkt zij dat, hoewel hij zich sterk voordoet, hij kwetsbaar blijft. Hij kan wel goed met haar praten over zijn gevoelens, geeft duidelijk zijn grenzen aan en kan ook haar grenzen respecteren (stukken 7, 8 en 12).

Verzoeker heeft voorts sinds januari 2022 een zeer nauwe band met zijn voogd op wie hij steeds kan rekenen en terugvallen. Hij komt ook goed overeen met diens kinderen, spreekt ongeveer tweewekelijks met hen af en doet uitstapjes met hen. Daarnaast onderhouden ze een dagelijks contact per gsm (stukken 8 en 10).

Verzoeker heeft ondertussen een vriendin in België die van Afghaanse herkomst is en geen hoofddoek draagt. Ter terechtzitting licht verzoeker op doorleefde wijze toe hoe ze elkaar hebben leren kennen en geeft hij aan heel erg van haar te houden. Hij vindt het heel goed dat ze studeert voor verzorgster en begrijpt niet waarom meisjes in Afghanistan al drie jaar niet meer naar school kunnen. Hij looft haar slimheid en geeft aan dat hij soms stress heeft maar rustig wordt als hij met haar praat. Zoals reeds vermeld, legt verzoeker foto's neer van hemzelf en zijn vriendin waaronder één waarbij ze elkaar zoenen (stuk 17). Verder is er nog een handgeschreven brief van zijn vriendin, die verklaart 16 jaar oud te zijn, al 9 maanden samen te zijn met verzoeker en echt veel van hem te houden (stuk 16).

Tevens blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker een ernstige psychologische kwetsbaarheid kent. Uit de stukken van het administratief dossier volgt onder meer dat het een hele tijd slecht gesteld was met verzoeker die concrete plannen had om een einde aan zijn leven te maken, dat zijn wisselend gedrag voor ruzie zorgde met andere bewoners van het opvangcentrum waardoor hij zich onveilig voelde, dat hij depressieve periodes kent waar hij aangeeft dat zijn hart "donker" is, dat hij slaapproblemen heeft, dat er signalen waren van automutilatie waaronder littekens van brandwonden op zijn onderarmen van sigarettenpeuken, dat hij nood heeft aan een hecht gezin, een andere leefomgeving en een hechte vriendengroep (AD CGVS, stuk 5, map met documenten: attest van zijn creatief therapeute, document ondersteuning Jeugdhulp, aanmeldingsformulier Fedasil time-out, vragenlijst A-document, twee steunbrieven, verslag mobiele interventie zorgprogramma crisis van RADAR, attest van een psychiater, medisch attest Fedasil).

In een attest van 26 januari 2023 geeft de behandelende psychiater aan dat er wellicht sprake is van PTSD die zich uit in depressieve klachten, hypervigilantie, angstaanvallen, verhoogde prikkelbaarheid en suïcidale ideaties. Er is ook sprake van automutilatie. Strikte opvolging en behandeling wordt noodzakelijk geacht en verzoeker wordt medicatie voorgeschreven, zoals Fluoxetine, Trazodone en Olanzapine. Verder is er een attest van Fedasil waaruit blijkt dat verzoeker op 2 februari 2023 medische verzorging nodig had wegens automutilatie waarbij nood was aan hechting.

In een medisch attest van 5 mei 2024 bevestigt een kinder- en jeugdpsychiater wederom dat verzoeker de kenmerken heeft van een posttraumatische stressstoornis die zich uit in recidiverende onaangename dromen, wisselende gemoedstoestanden en verstoring van de slaap. Hij krijgt hiervoor medicatie en is in behandeling bij een klinisch psycholoog, zoals blijkt uit het attest van 8 mei 2024 (stukken 9 en 11).

Verzoeker heeft duidelijk veel meegemaakt, hetzij in Afghanistan, hetzij onderweg naar België, wat een impact heeft op zijn mentaal welzijn. Naast zijn zorgen om de achtergebleven familieleden in Afghanistan, de lange verblijfsprocedure en onzekerheid, is er ook nog een financiële en emotionele druk die door zijn Afghaanse familie op hem wordt uitgeoefend.

Ook op school merkten ze zorgwekkende signalen op omtrent suïcidale gedachten en werd er nauw samengewerkt met het opvangcentrum, het CLB en de school om hem doorheen deze zware periode te

loodsen. Zijn voogd maakte zijn mentale kwetsbaarheid ook meermaals kenbaar aan het CGVS, per e-mail en op het persoonlijk onderhoud (stuk 2, NPO, p. 23-24). De leerlingenbegeleider verklaart dat het in augustus 2023 misging met verzoeker, waarna hij werd geplaatst in de GI Grubbe en daarna overgebracht naar de GI De Zande voor een traject van 3 maanden dat enorm positief verliep. Hij vond er rust en structuur; hij kon daar recupereren van een mentaal zware periode. Zij getuigt dat dankzij zijn veerkracht en de betrokkenheid van het sterke netwerk rondom hem, verzoeker erin slaagt om een negatieve gebeurtenis om te buigen naar een positief traject waarin hij zichzelf terugvindt. Hij blijft zich hard inzetten op school waardoor hij ook mooie resultaten behaalt (stuk 12). Zijn voogd geeft aan dat zijn pupil meer veerkracht heeft gekregen en de vele tegenslagen een plaats kan geven. Hij vond zijn eigenwaarde en heeft een doel in het leven: zich integreren en iets maken van zichzelf. Hoewel hij zich goed ontwikkelde en ontplooië, blijft hij nood hebben aan steun. Verzoeker heeft inmiddels een sterk netwerk van professionele hulpverleners rond zichzelf opgebouwd met wie hij samenwerkt, die heel betrokken zijn en die hem ondersteunen. Ter zitting verklaart de voogd dat het mentaal beter gaat; het is vroeger precairder geweest. Verzoeker heeft nog steeds psychologische begeleiding nodig en neemt medicatie.

7.8. Uit het geheel van de voormelde verklaringen en voorliggende documenten blijkt aldus dat verzoeker zich één van de landstalen eigen heeft gemaakt, regulier onderwijs volgt, studentenjobs uitoefent, een sociaal netwerk heeft opgebouwd in België, zich openstelt voor en actief participeert in de Belgische samenleving en sinds zijn binnenkomst als niet-begeleide minderjarige gedurende al die tijd onmiskenbaar is ondergedompeld in een maatschappij die is gebaseerd op opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid. Zo uit verzoekers scholing, tewerkstelling en vrijetijdsbesteding in België als dusdanig niet zou kunnen worden besloten dat hij daadwerkelijk is verwesterd, moet wel worden vastgesteld dat hij tijdens zijn maatschappelijke participatie onvermijdelijk werd en wordt geconfronteerd met een Europese manier van leven alsook gedragingen en opvattingen die door de taliban als niet-Afghaans of niet-islamitisch kunnen worden beschouwd. Dit alles vindt plaats tijdens zijn (sociale) ontwikkeling als minderjarige en adolescent, een cruciale levensfase gedurende dewelke jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. De jaren van adolescentie vormen immers een belangrijke en bijzondere fase in de overgang naar volwassenheid, waar eigenheid, het vormen van een eigen identiteit, zelfbewustzijn en persoonlijke relaties een grote rol spelen. Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit in casu voort uit onder andere zijn ervaringen op school, zoals zijn OKAN-traject, zijn studentenjobs, zijn vrijetijdsbesteding, diverse sociale en dagelijkse contacten met onder meer Belgische jongeren, leeftijdsgenoten van diverse herkomst, leerkrachten en begeleiders, zijn voogd en diens gezin alsook het zich eigen maken van één van de landstalen. Gelet op zijn minderjarige leeftijd is verzoeker aldus in een identiteitsvormende fase van zijn leven blootgesteld aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving, omdat ze haaks staan op het gedachtegoed van de taliban of als afwijkend worden beschouwd in de Afghaanse samenleving. Het is niet onaannemelijk dat verzoekers denken en doen inmiddels zijn gewijzigd. Uit wat wordt besproken in punt 7.7 blijkt dat verzoekers denken en doen inmiddels is gewijzigd en dat hij verregaande veranderingen heeft gekend in zijn gedachtegoed. Zo staat hij open ten aanzien van zijn buddy die zichzelf identificeert als queer, vindt hij dit normaal, steunt haar en is ook het bestaan van een LGBTQIA+-gemeenschap voor hem normaal. Verzoeker bevestigt dit nogmaals ter terechtzitting. Hij is verder duidelijk trots op zijn vriendin die zorgkunde studeert, hetgeen hij aanmoedigt en hij looft haar om haar intelligentie. Verzoeker en zijn vriendin zoenen elkaar, hetgeen in Afghanistan als "zina" zou kunnen worden beschouwd. Verzoeker is geen strikte moslim, praktiseert de islam niet consequent, zo doet hij niet altijd mee aan de ramadan, eet hij niet altijd halal en drinkt hij wel eens alcohol.

Er kan bijgevolg, gelet op verzoekers jonge leeftijd bij aankomst en zijn traject in België, redelijkerwijze worden aangenomen dat dit alles een impact heeft op zijn (sociale) ontwikkeling als minderjarige en de wijze waarop hij zich gedraagt, wat in belangrijke mate het risico verhoogt dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal opvallen in de lokale gemeenschap en bij de lokale talibanleiders en zal worden gepercipieerd als verwesterd of als een persoon die de religieuze, sociale en morele normen in het buitenland heeft overschreden.

Het is voorts ook niet onwaarschijnlijk dat verzoeker, die eind augustus 2021 als veertienjarige uit Afghanistan is vertrokken, grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, te meer hij hiermee niet vertrouwd is en deze ook niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin hij is opgegroeid, maar die aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige de-facto-overheid, over het hele Afghaanse grondgebied.

Tevens is het niet onaannemelijk dat verzoeker, wegens zijn (sociale) ontwikkeling en zijn ervaringen alhier alsook zijn jonge leeftijd en de mate van maturiteit die hiermee gepaard gaat, al dan niet onbewust, een zeker vorm van opstandigheid of weerspannigheid kan tentoonstellen wanneer hij wordt verwacht zich te conformeren of aan te passen aan de heersende (sociale) normen van de Afghaanse samenleving. Wegens

zijn minderjarigheid en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen. In deze moet ook verzoekers ernstige psychologische kwetsbaarheid, zoals geattesteerd door twee psychiaters, mee in aanmerking genomen worden in de evaluatie van zijn vermogen om zich opnieuw aan te passen (bekwaamheid *“to play the game”*) in geval van terugkeer naar Afghanistan. Verzoekers ernstige psychologische kwetsbaarheid kan bijkomende moeilijkheden opleveren om zich aan te passen en de nodige reflexen te hanteren om het ‘spel’ te spelen.

In dit kader dient opgemerkt dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan in contact zal komen met de taliban en zal worden geconfronteerd met de traditionele Afghaanse samenleving. In deze wordt overigens niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Famrika, gelegen in het district Pol-e-Khomri van de provincie Baghlan. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij opgroeide in een dorp in een rurale omgeving. Er kan worden aangenomen dat verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd, mate van maturiteit en specifiek profiel, zijn (nog steeds in ontwikkeling zijnde) opvattingen en gedragingen die hij gedurende zijn verblijf in België heeft verworven, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden aangescherpt. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de strikte ideologie van de taliban en de daaruit volgende zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door hen zijn uitgevaardigd en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

Verzoeker heeft hier geen recente ervaring mee en is ondertussen intrinsiek veranderd. Dat de taliban, voor zijn vertrek, actief waren in verzoekers regio van herkomst als een gewapende groepering, doet hierover niet anders denken. In deze moet immers worden gewezen op de onvoorspelbaarheid en veranderlijkheid van de regels die heden worden opgelegd door de taliban als de-facto-autoriteit, de lokale verschillen en verzoekers individuele omstandigheden. Dit verhoogt bijkomend het risico dat hij door zijn gebrek aan vertrouwdheid met deze realiteit van verstrengde religieuze en maatschappelijke regels de negatieve aandacht van zowel de lokale gemeenschap als de taliban zal trekken, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap in geval van terugkeer naar Afghanistan. In deze wordt nogmaals onderstreept dat verzoeker blijk geeft van een ernstige psychologische kwetsbaarheid waardoor het aannemelijk is dat hij niet steeds de nodige reflexen, maturiteit, kennis, ervaring of inzicht zal hebben om het ‘spel’ te spelen.

Er wordt ook nog benadrukt dat de taliban heel goed weten wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *“Afghanistan – taliban’s impact on the population”*, juni 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *“Afghanistan: targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in kleinere dorpen dus makkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd. De taliban beschikken daartoe over een netwerk van informanten dat sinds augustus 2021 werd uitgebreid (EUAA *“Afghanistan: targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 63-65).

Er wordt hier nog benadrukt dat verzoeker een Tadzjiek is. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de Tadzjiekse gemeenschap wordt gevisieerd door de taliban omdat zij ervan worden verdacht banden te hebben met verzetsbewegingen (EUAA *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 83) en in het bijzonder met het National Resistance Front (hierna: NRF). Dit is actueel de voornaamste verzetsbeweging in Afghanistan, die vooral strijdt tegen de taliban in Panjshir en de omliggende gebieden in het noorden, inclusief delen van de provincies Baghlan, Parwan en Kapisa (Algemeen Ambtsbericht, p. 37). In de EUAA *“Country Guidance”* van mei 2024 worden Tadzjiekken aangemerkt als een risicoprofiel en gesteld dat bij de individuele beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat een verzoeker vervolging zal ondervinden, rekening moet worden gehouden met de vraag of deze persoon zal worden gepercipieerd als iemand die banden heeft met het NRF, waarbij Tadzjiekken uit Panjshir en het Andarab-district (provincie Baghlan) een bijzonder risico lopen (p. 69-71). Verzoeker is Tadzjiek en het is niet betwist dat hij afkomstig is uit de provincie Baghlan. Het kan dan ook niet worden uitgesloten dat hij in geval van terugkeer, om deze reden op meer dan gewone belangstelling zou kunnen rekenen vanwege de lokale taliban leiders. Dit is des te meer het geval nu uit de beschikbare landeninformatie ook blijkt dat Baghlan één van de gebieden in Afghanistan is waar het verzet actief was en het NRF lang heeft standgehouden na de machtsovername. In de periode 1 juli 2022 tot 30 september 2023 is de provincie Baghlan de vierde (gegevens UCDP), dan wel vijfde (gegevens ACLED) meest door geweld getroffen provincie in Afghanistan van alle 34 provincies en waar de meeste dodelijke slachtoffers vallen. ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31) (EUAA *“COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments”* van 2 februari 2024). Dit geweld vindt voornamelijk plaats in het kader van gewapende confrontaties tussen de taliban en het NRF en andere verzetsgroepen (EUAA *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 29-31, 36-38).

Tevens wordt in overweging genomen dat in casu niet wordt betwist dat verzoekers vader werkzaam was voor de voormalige Afghaanse overheid als chauffeur van een vrachtwagen die brandstof leverde.

Dat verzoeker bij terugkeer terecht zou kunnen bij zijn familiaal netwerk en opgevangen zal worden in een vertrouwde omgeving wat zijn herintegratie vergemakkelijkt, zoals in de bestreden beslissing wordt gesteld, kan gelet op verzoekers individuele situatie en de beschikbare landeninformatie niet worden gevolgd. Zo wordt in de eerste aanvullende nota en ter terechtzitting op overtuigende en aannemelijke wijze beschreven hoe verzoekers sociaal netwerk in Afghanistan wankel staat, gelet op de financiële en emotionele druk die zijn familie op hem zet, het gegeven dat ze verzoeker in vraag stellen en hem niet meer geloven omdat ze niet begrijpen waarom de asielprocedure zo lang kan duren. Er kwamen barsten in de relatie tussen zijn familie en verzoeker. Gelet op deze elementen kan niet worden uitgesloten dat verzoeker bij terugkeer niet op de welwillendheid en het begrip van zijn familie zal kunnen rekenen, en dus ook niet op hun ondersteuning.

Bijkomend wordt erop gewezen dat onder meer personen met mentale gezondheidsproblemen vaak gestigmatiseerd worden in Afghanistan. Hun mentale toestand wordt vaak beschouwd als verbonden met Gods wil en mishandeling alsook discriminatie van deze personen door de gemeenschap en/of door hun families komt voor. Teruggekeerde migranten met psychische gezondheidsproblemen, vrouwen, ontheemden en teruggekeerde migranten met mentale gezondheidsproblemen zijn in het bijzonder kwetsbaar (EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”*, mei 2024, p. 92-94). Van verzoeker kan, gelet op zijn leeftijd, in geval van terugkeer niet worden verwacht dat hij te allen tijde kan verbergen dat hij ernstige psychologische problemen heeft gekend in België en hiervoor ook professionele hulp kreeg, wat gelet op de beschikbare landeninformatie mogelijk tot discriminatie en stigmatisering kan leiden bovenop het risico dat hij louter op basis van zijn jonge leeftijd en lange periode van afwezigheid uit Afghanistan door de eigen gemeenschap kritisch zal worden bekeken omwille van zijn verblijf in het westen.

7.9. Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker wel degelijk een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. De Raad is van oordeel dat, gelet op het geheel van alle bovenstaande elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij, hetzij op doorreis, hetzij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst, zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. Gelet op zijn vertrek uit zijn dorp op veertienjarige leeftijd, de duur van zijn afwezigheid uit Afghanistan sinds augustus 2021, zijn verblijf in België als niet-begeleide minderjarige sinds oktober 2021 en zijn sociale ontwikkeling in Europa tijdens cruciale en vormende jaren, bestaat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid dat verzoeker, zelfs indien hij met behulp van zijn familiaal netwerk aldaar inspanningen zou doen om zich aan te passen aan de heersende normen in zijn regio van herkomst, bij terugkeer zal worden gepercipieerd als een persoon die verwesterd is en/of de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. In deze moet rekening worden gehouden met zijn minderjarigheid en ernstige psychologische kwetsbaarheid, hetgeen de redelijke waarschijnlijkheid dat hij als aangetast door niet-Afghaanse waarden, niet-islamitische opvattingen, gebruiken, normen en waarden of als beïnvloed door buitenlandse (in casu: Europese) waarden in belangrijke mate verhoogt. Bovendien kan ook niet worden uitgesloten dat hij in geval van terugkeer door de eigen gemeenschap kritisch zal worden bekeken en mogelijk zal worden geconfronteerd met stigmatisering en discriminatie omwille van zijn verblijf in Europa.

Het is niet mogelijk om met enige zekerheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering of religieuze, morele en/of sociale normoverschrijding. De hierboven besproken objectieve landeninformatie wijst evenwel op *“wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”*, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

De Raad neemt in deze verzoekers profiel, zijn jonge leeftijd bij het verlaten van Afghanistan voor de machtsovername door de taliban, zijn individuele omstandigheden, zijn verblijf in België, zijn minderjarigheid, het beginsel van het hoger belang van het kind, de verschillende stukken in het rechtsplegings-dossier en zijn verklaringen ter terechtzitting en de voorhanden zijnde landeninformatie over de huidige Afghaanse context onder het talibanregime in aanmerking. Na afweging van het beginsel van eenheid van het gezin tegen andere elementen die actueel spelen in het belang van de minderjarige verzoeker, zoals zijn welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen, wordt vastgesteld dat deze laatste elementen omwille van de individuele omstandigheden en specifieke situatie van verzoeker alsook de huidige situatie in Afghanistan in casu zwaarder doorwegen.

In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en de persoonlijke omstandigheden eigen aan verzoeker cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie, rekening houdend met de onduidelijkheid wat de perceptie en potentiële behandeling van personen die op jonge leeftijd Afghanistan hebben verlaten betreft, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gepondeerde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Er kan in verzoekers geval een verband worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke overtuiging.

Het begrip 'politieke overtuiging' houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3, § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip 'politieke overtuiging' ruim moet worden uitgelegd en elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging aldus wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt aldus gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ 12 januari 2023, C-280/21, Migracijos departamentas, pt. 26, 32).

Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder het begrip 'politieke overtuiging' vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Dit loopt niet vooruit op de beoordeling van de gegrondheid van de vrees voor vervolging van de verzoeker wegens een dergelijke politieke overtuiging. Bij de beoordeling of de vrees voor vervolging van een verzoeker wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met de vraag of die overtuiging – vanwege de mate waarin ze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten, spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet een bepaalde mate van overtuiging heeft of niet fundamenteel of diepgeworteld is, kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ 21 september 2023, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR), pt. 36-37 en 46, 49).

Gelet op het voorgaande en gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie is de vraag of verzoeker zich nog zou kunnen aanpassen aan de Afghaanse levenswijze niet relevant, nu hierboven is vastgesteld dat hem een politieke overtuiging zal worden toegeschreven die haaks staat op het gedachtegoed van de taliban en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij omwille van deze toegeschreven politieke overtuiging aan daden van vervolging wordt onderworpen ingeval van terugkeer.

Tevens is er voor verzoeker in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, wordt de conclusie in de EUAA *“Country Guidance”* van mei 2024 (p. 120-123) bijgetreden, met name dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming, indien verzoeker zou worden beschouwd als verwesterd of hiervan zou worden beschuldigd. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *“Country Guidance”* van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 124-126).

7.10. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Er blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven en stukken, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juli tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES